

e-ISSN 3083-6018

СОЦІАЛЬНИЙ РОЗВИТОК: економіко-правові проблеми

<https://www.eu-scientists.com/index.php/sdel>

Дисциплінарна юстиція як самостійний вид юстиції: поняття, предмет, функції

Ірина С. Куненко 1*

¹ Канд. юрид. наук, доцент (Україна).

* Автор-кореспондент, e-mail: i.kunenko@gmail.com

СТАТТЯ

АНОТАЦІЯ

Дослідницька

DOI:

[10.70651/3083-6018/2025.6.12](https://doi.org/10.70651/3083-6018/2025.6.12)

Авторське право

© 2025 автора

Цей твір ліцензовано на умовах Ліцензії Creative Commons «Із Зазначенням Авторства – Некомерційна 4.0 Міжнародна» (CC BY-NC 4.0).

В юридичній науці термін «дисциплінарна юстиція» не є усталеним, що ускладнює її теоретичне осмислення та практичне розмежування з суміжними інститутами. Водночас специфіка дисциплінарної відповідальності, закріпленої на рівні Конституції України як окремого виду юридичної відповідальності, зумовлює необхідність визнання дисциплінарної юстиції як самостійного виду юстиції. Метою дослідження є обґрунтування поняття, визначення предмета та функцій дисциплінарної юстиції як особливого виду юстиційної діяльності в системі реалізації правоохоронної функції держави. У статті запропоновано авторське визначення дисциплінарної юстиції як виду юридичної діяльності, що реалізується публічно-владними суб'єктами, уповноваженими законом, і спрямована на захист трудових прав осіб, до яких застосовано заходи дисциплінарної відповідальності, а також на накладення таких заходів на окремі категорії суб'єктів сфери юстиції за порушення посадових обов'язків. Визначено, що предмет дисциплінарної юстиції охоплює правовідносини, пов'язані з реалізацією дисциплінарної відповідальності спеціальних суб'єктів – державних посадовців, які здійснюють правоохоронну функцію, зокрема суддів, прокурорів тощо. Виокремлено чотири основні функції дисциплінарної юстиції: правозахисну, контрольну, регулятивну та відновлювальну. Проведено аналіз співвідношення дисциплінарної юстиції з кримінальною, адміністративною та цивільною юстицією з урахуванням спільних та відмінних рис їх предметної сфери. Робиться висновок, що дисциплінарна юстиція має самостійне значення у системі юстиційної діяльності, оскільки забезпечує правомірність застосування дисциплінарних заходів та захист трудових прав осіб у сфері публічного управління. Вона є важливим інструментом утвердження законності, професійної етики та публічної відповідальності в державному секторі.

КЛЮЧОВІ СЛОВА

захист прав людини, дисциплінарна відповідальність, дисциплінарна юстиція, правоохоронна функція держави, юридична відповідальність, юстиція.

e-ISSN 3083-6018

SOCIAL DEVELOPMENT: Economic and Legal Issues

<https://www.eu-scientists.com/index.php/sdel>

Disciplinary Justice as an Independent Type of Justice: Concept, Subject Matter, and Functions

Iryna Kunenko ¹*

¹ PhD in Law, Associate Professor (Ukraine).

* **Corresponding Author**, e-mail: i.kunenko@gmail.com

ARTICLE INFO

ABSTRACT

Research Article

DOI:

[10.70651/3083-6018/2025.6.12](https://doi.org/10.70651/3083-6018/2025.6.12)

Copyright © 2025
by author

This is an open access journal and all published articles are licensed under a Creative Commons Attribution—NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0)

In legal scholarship, the term “disciplinary justice” lacks a consistent definition, which complicates its theoretical conceptualization and its distinction from related legal institutions. At the same time, the specific nature of disciplinary liability – recognized at the constitutional level in Ukraine as a distinct form of legal responsibility – necessitates the acknowledgment of disciplinary justice as an independent type of justice. The purpose of this study is to substantiate the concept, define the subject matter, and identify the functions of disciplinary justice as a specific form of legal activity within the system of the state's law enforcement function. The article proposes an original definition of disciplinary justice as a type of legal activity exercised by public-authority entities authorized by law, aimed at protecting the labor rights of individuals subjected to disciplinary measures, as well as at imposing such measures on certain categories of justice-related officials for breaches of their official duties. It is argued that the subject matter of disciplinary justice encompasses legal relations connected to the implementation of disciplinary liability for special subjects – public officials who perform law enforcement functions, such as judges, prosecutors, etc. Four primary functions of disciplinary justice are identified: protective (human rights), supervisory (oversight), regulatory (standard-setting), and restorative (redress). The article also provides an analysis of the relationship between disciplinary justice and other types of justice—namely criminal, administrative, and civil – by outlining commonalities and distinctions in their respective domains. It is concluded that disciplinary justice holds independent value within the system of justice, as it ensures the lawfulness of disciplinary measures and the protection of labor rights in the sphere of public administration. It serves as an essential mechanism for upholding legality, professional ethics, and public accountability in the state sector.

KEYWORDS

human rights protection, disciplinary liability, disciplinary justice, law enforcement function of the state, legal liability, justice.

1. Вступ

У сучасній правовій науці спостерігається зростаючий інтерес до системного осмислення феномену юстиції як складової діяльності держави, що має забезпечувати ефективне функціонування механізмів захисту прав людини.

Юстиція охоплює широку сферу діяльності органів публічної влади, покликаних забезпечувати охорону прав і свобод людини та громадянина. Кожен вид юстиції спеціалізується на окремій групі суспільних відносин і виконує притаманні йому завдання щодо захисту відповідних прав суб'єктів. Усі види юстиції разом становлять цілісну систему, метою якої є забезпечення головного обов'язку держави – утвердження прав і свобод людини, з особливою увагою до гарантій їх реалізації та захисту.

У структурі сучасної правової системи поряд із конституційною, адміністративною, цивільною, кримінальною та господарською юстицією виокремлюється також дисциплінарна юстиція. Попри те, що дисциплінарна відповідальність конституційно визначена як окремий вид юридичної відповідальності, дисциплінарна юстиція досі не має чіткого теоретичного оформлення у вітчизняному правознавстві. Це створює прогалину у розумінні її місця в загальній системі юстиції, її предмета та функцій, а також механізмів реалізації. Відсутність усталеної дефініції, розмитість меж із суміжними правовими інститутами, а також неоднозначність у визначенні кола суб'єктів, що її реалізують, ускладнюють комплексне дослідження цього виду юстиційної діяльності.

Таким чином, постає необхідність теоретичного дослідження дисциплінарної юстиції як правового явища, зокрема уточнення її природи, окреслення предметної сфери, функціонального призначення та співвідношення з іншими видами юстиції.

2. Огляд літературних джерел

У контексті дослідження дисциплінарної юстиції варто звернути увагу на відсутність усталеної термінології у вітчизняній юридичній науці. Термін «дисциплінарна юстиція» практично не вживається, натомість поширеним є використання поняття «трудова юстиція», у значенні «трудового судочинства», спеціалізованого судового розгляду трудових спорів [2], або як сукупність суспільних відносин, пов'язаних із вирішенням трудових спорів [10].

На нашу думку, розмежування видів юстиції має ґрунтуватися на критерії правопорушень та відповідної юридичної відповідальності, щодо яких суб'єкти юридичної діяльності (органи та посадові особи держави) здійснюють правоохоронну функцію. У цьому контексті особливої уваги потребує дисциплінарна відповідальність як окремий вид юридичної відповідальності, що визначає зміст і межі дисциплінарної юстиції.

Слід зауважити, що дисциплінарна відповідальність на конституційному рівні визначена як окремий вид юридичної відповідальності (п. 22 статті 92 Конституції України) поряд з кримінальною, адміністративною та цивільно-правовою. Разом з тим, правове регулювання дисциплінарної відповідальності, її різновидів, кола суб'єктів, здійснюється не лише нормами Кодексу законів про працю України, а й положеннями спеціальних законів, що врегульовують трудові або службові правовідносини окремих категорій працівників і службовців.

У правовій науці сформувалося кілька підходів до розуміння сутності дисциплінарної відповідальності. Одні автори розглядають її як «вид покарання за винну протиправну поведінку працівника у зв'язку з порушенням трудової дисципліни. Воно полягає в накладенні на працівника дисциплінарних стягнень, передбачених законодавством, і в зобов'язанні зазнати певних неприємних наслідків» [1]. Інші визначають дисциплінарну відповідальність як «обов'язок працівника відповісти за вчинене ним порушення трудової дисципліни перед роботодавцем і понести дисциплінарні стягнення, передбачені нормами трудового права» [3; 8]. Також акцентується, що на відміну від інших видів юридичної відповідальності, дисциплінарна має специфічну сферу дії – вона переважно спрямована на забезпечення належного порядку в межах службового підпорядкування, хоча в окремих випадках можливі винятки з цього загального правила [9].

Окрему увагу в науковому дискурсі приділено меті дисциплінарної відповідальності. Вона, зокрема, вбачається у регулюванні та охороні правових відносин (трудових, службових тощо),

гарантуванні реалізації суб'єктивних прав їх учасників і забезпеченні належного виконання ними юридичних обов'язків. Водночас дисциплінарна відповідальність покликана відновлювати порушений правопорядок у відповідній публічно-правовій сфері. Як правило, це досягається шляхом покарання правопорушника та запобігання повторним правопорушенням з боку нього чи інших осіб. Дисциплінарна відповідальність публічних посадовців «запобігає несумлінному ставленню до своїх обов'язків, підтримує репутацію органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, в якому працює особа, і забезпечує довіру як до таких органів, так і до держави та місцевого самоврядування у цілому» [4, с. 10].

У навчальній та методичній літературі також простежується розмаїття підходів до визначення мети дисциплінарної відповідальності. Так, в одних джерелах «її основне призначення вбачається у покаранні працівника за вчинене порушення» [7, с. 364], в інших – «у забезпеченні дотримання внутрішнього трудового розпорядку і вона визначається як форма правового примусу, що застосовується до працівників за порушення трудового розпорядку та трудових обов'язків» [5, с. 363]. Окремої уваги заслуговує позиція Б. Лавренка, відповідно до якої «першочергова мета дисциплінарної відповідальності полягає не у реалізації санкцій як таких, а в стимулюванні працівника до сумлінного виконання трудових обов'язків відповідно до умов трудового договору з підкоренням працівника правилам внутрішнього трудового розпорядку» [6, с. 6].

Слід зауважити, що зазвичай дисциплінарну відповідальність поділяють на два основних види: загальну та спеціальну. Така класифікація обумовлюється, зокрема, приналежністю особи до певного колективу або організації відповідного типу (наприклад, окремо регламентується дисциплінарна відповідальність працівників підприємств і установ, що належать до систем різних транспортних міністерств, військовослужбовців, працівників прокуратури, суддів тощо), а також характером функцій, які особа виконує в межах конкретної структури. Специфічно врегульована відповідальність тих працівників, чия діяльність становить основний зміст функціонування певного органу або установи — зокрема суддів, прокурорів та інших, — на відміну від працівників, які виконують у цій самій організації лише допоміжні функції [5].

Окрім наведеного поділу, в науковій літературі також пропонується класифікація дисциплінарної відповідальності за сферою її застосування. У цьому контексті, як правило, розрізняють: публічно-правову дисциплінарну відповідальність, що настає за порушення норм публічного права та застосовується, зокрема, до публічних службовців, посадових осіб органів державної влади, місцевого самоврядування, а також інших суб'єктів, діяльність яких пов'язана з виконанням владних або організаційно-розпорядчих функцій; приватноправову дисциплінарну відповідальність, яка виникає у межах трудових правовідносин і застосовується до працівників відповідно до норм трудового законодавства [4].

3. Постановка завдання

Зважаючи на наукову невизначеність та відсутність цілісного підходу до вивчення дисциплінарної юстиції, у межах даного дослідження ставиться завдання з'ясувати сутність дисциплінарної юстиції, обґрунтувати її статус як окремого виду юстиції, виокремити предмет та функції, а також встановити її місце в системі захисту прав людини.

4. Методи та матеріали

У процесі дослідження застосовано методологію системного аналізу юридичних явищ, порівняльно-правовий метод для виявлення спільних і відмінних рис між видами юстиції, логіко-семантичний метод для уточнення понятійного апарату. Теоретичну основу становлять положення національного законодавства, а також наукові праці в галузі адміністративного, трудового та конституційного права.

Дослідження ґрунтується на комплексному методологічному підході, який охоплює загальнонаукові та спеціально-юридичні методи. Використано системний метод для аналізу дисциплінарної юстиції як структурного елементу правоохоронної діяльності держави. Порівняльно-правовий метод застосовано для виявлення спільних та відмінних рис дисциплінарної юстиції порівняно з іншими видами юстиції (кримінальною, адміністративною,

цивільною), що дозволило окреслити її самостійний характер. Логіко-семантичний метод використовувався для уточнення понятійного апарату та визначення дефініцій, пов'язаних з дисциплінарною відповідальністю. Емпіричну основу дослідження становлять положення Конституції України, галузеве законодавство, а також аналітичні матеріали та наукові публікації у сфері трудового, адміністративного та конституційного права.

5. Результати та обговорення

З огляду на попередній аналіз поняття дисциплінарної відповідальності, видається доцільним перейти до з'ясування змісту дисциплінарної юстиції як специфічного різновиду юридичної діяльності. На нашу думку, не будь-яка діяльність будь-яких суб'єктів у сфері трудових відносин є дисциплінарно-юстиційною. Така діяльність має відповідати щонайменше двом критеріям. По-перше, вона здійснюється публічно-владними суб'єктами, прямо визначеними законом. По-друге, ця діяльність не пов'язана із застосуванням до порушника трудової дисципліни чи службових обов'язків встановлених законом заходів дисциплінарної відповідальності, за винятком визначених законом окремих категорій суб'єктів (суддів, прокурорів, тощо), які здійснюють правоохоронну функцію держави та які вчинили порушення своїх службових обов'язків, що тягне їхню дисциплінарну відповідальність.

Тут треба вказати, що до інших осіб, які мають відношення до сфери дисциплінарної юстиції, ми відносимо суб'єктів, уповноважених за законом притягати їхніх підлеглих до дисциплінарної відповідальності (керівники підприємств, організацій та установ, або керівники їх підрозділів, тощо).

При цьому юстиційною діяльністю ми вважаємо не самé застосування заходів дисциплінарної відповідальності до правопорушника, а ту діяльність визначених законом публічно-владних суб'єктів, яку вони здійснюють у зв'язку з оскарженням дисциплінарного заходу, застосованого до порушника дисципліни чи службових обов'язків; діяльність, спрямовану на перевірку правомірності стягнення в контексті захисту прав людини.

У цьому контексті, за обраним нами критерієм ми визначаємо дисциплінарну юстицію як вид юстиції, що передбачає юридичну діяльність уповноважених законом суб'єктів на основі принципу законності, спрямовану на захист трудових прав осіб, до яких застосовано заходи дисциплінарної відповідальності, а також діяльність із застосування таких заходів до визначених законом окремих категорій суб'єктів сфери юстиції у зв'язку з порушенням ними своїх посадових обов'язків.

Дисциплінарна юстиція передбачає усунення індивідуально-конкретних правопорушень у правоохоронній діяльності суб'єктів публічної влади, а також на контроль за законністю притягнення до дисциплінарної відповідальності за порушення права в інших сферах суспільних відносин. Вона спрямована на захист трудових прав осіб, до яких застосовано заходи дисциплінарної відповідальності, а також на застосування таких заходів до визначених законом окремих категорій суб'єктів сфери юстиції у зв'язку з порушенням ними своїх посадових обов'язків.

Виходячи з окреслених завдань дисциплінарної юстиції, можна виокремити її основні функції:

1) правозахисна – спрямована на забезпечення дотримання прав осіб, до яких застосовано дисциплінарні заходи, що реалізується через оскарження та перевірку правомірності дисциплінарних стягнень;

2) контрольна – здійснюється через нагляд за правильністю застосування дисциплінарної відповідальності органами та посадовими особами, які мають відповідні повноваження;

3) регулятивна – виражається у встановленні правил та стандартів дисциплінарної відповідальності для різних категорій працівників, зокрема державних службовців, суддів, прокурорів тощо;

4) відновлювальна – передбачає усунення наслідків незаконного притягнення до дисциплінарної відповідальності особи, що реалізується скасуванням неправомірних рішень.

Щодо визначення предмету дисциплінарної юстиції, то найчастіше його пов'язують з вирішенням конфліктів, що виникають між працівниками та роботодавцями (розгляд справ про

порушення трудової дисципліни, невиконання або неналежне виконання особою її трудових, службових чи інших передбачених законом обов'язків).

З нашої точки зору, коли працівник здійснює трудову діяльність на підприємстві, в установі, організації на умовах трудового договору, він не виконує державних функцій, не здійснює юридичну діяльність. А отже, органи та посадові особи, які уповноважені притягати працівників до дисциплінарної відповідальності, не реалізують дисциплінарну юстицію, а виконують адміністративно-управлінські функції, передбачені правилами внутрішнього трудового розпорядку відповідного підприємства чи організації. Натомість, оскарження в суд рішень органів та осіб про притягнення до дисциплінарної відповідальності працівника буде пов'язане з юстиційною діяльністю суду.

Предметом дисциплінарної юстиції, на нашу думку, є охорона трудових правовідносин і вирішення справ, пов'язаних із порушенням службової дисципліни визначеними законом особливими категоріями працівників, пов'язаних із виконанням правоохоронної функції держави, а також деякими іншими категоріями суб'єктів публічної влади. Усі інші державні службовці не належать до тих суб'єктів, чия дисциплінарна відповідальність реалізується безпосередньо шляхом юстиційної діяльності, вони можуть на загальних підставах оскаржувати застосовані до них дисциплінарні санкції до суду.

Звернемо увагу, що відповідно до Закону України «Про державну службу» під службовою дисципліною слід розуміти «неухильне додержання Присяги державного службовця, сумлінне виконання службових обов'язків та правил внутрішнього службового розпорядку». Слід підкреслити, що державна служба відіграє центральну роль у системі державного управління, оскільки від її ефективності залежить забезпечення конституційних прав і свобод громадян та сталий розвиток країни. Саме тому питання дисциплінарної відповідальності державних службовців має особливе значення. За оцінками деяких дослідників, рівень ефективності інституту дисциплінарної відповідальності в Україні безпосередньо впливає на якість щоденного надання адміністративних послуг органами державної влади як громадянам, так і нерезидентам [10].

Застосування дисциплінарних стягнень у передбачених законом або внутрішніми нормативними актами випадках до суб'єктів, що здійснюють правоохоронну діяльність, має свої особливості (наприклад притягнення до дисциплінарної відповідальності судді або прокурора Вищою радою правосуддя), що, на наш погляд, належить розглядати як юстиційну діяльність. Так само до сфери дисциплінарної юстиції належить розгляд скарг на застосування дисциплінарних стягнень у спеціалізованих юрисдикційних органах або судах та перевірка законності та обґрунтованості накладених дисциплінарних санкцій.

До предмету дисциплінарної юстиції належить в тому числі і контроль за дотриманням етичних, правових і професійних стандартів державними службовцями, суддями, прокурорами, поліцейськими тощо.

Таким чином, дисциплінарна юстиція має свій специфічний предмет, який відмежовується від сфери трудових спорів приватного характеру та охоплює лише особливі правовідносини, пов'язані з дисциплінарною відповідальністю спеціальних суб'єктів, що здійснюють охорону права в системі державних функцій і тому потребують особливих процедур реалізації їх дисциплінарної відповідальності, а також включає контроль за тими правовідносинами, в яких реалізується дисциплінарна відповідальність усіх інших суб'єктів, з метою захисту їхніх трудових прав.

Також варто вказати, що дисциплінарна юстиція тісно пов'язана з іншими видами юстиції. Вона перетинається з: кримінальною юстицією в тих випадках, коли поведінка, що стала підставою для дисциплінарного стягнення, містить ознаки злочину (наприклад, хабарництво судді); адміністративною юстицією, коли оскаржуються рішення про дисциплінарну відповідальність як порушення прав особи з боку органу публічної влади (тут треба вказати, що контроль за діями органів публічної влади у сфері службової дисципліни є однією з точок перетину обох видів юстиції); цивільною юстицією, коли дисциплінарне стягнення порушує трудові права особи (наприклад, незаконне звільнення), що тягне за собою спори про поновлення на роботі, відшкодування шкоди тощо.

6. Висновки

Отже, дисциплінарна юстиція відіграє ключову роль у забезпеченні принципу законності в державному управлінні, а саме при реалізації правоохоронної функції держави. Її головне завдання – гарантувати дотримання правових і морально-етичних норм під час виконання професійних обов'язків у різних сферах суспільного життя, а також забезпечити справедливе застосування дисциплінарних санкцій до осіб, які порушують трудову дисципліну та службові обов'язки.

Узагальнюючи результати дослідження, можна стверджувати, що дисциплінарна юстиція є самостійним видом юридичної діяльності, що виконує важливу функцію в системі забезпечення прав людини. Її предметом є специфічна категорія правовідносин — дисциплінарна відповідальність особливих суб'єктів, зокрема тих, що реалізують правоохоронну функцію держави. Визначення змісту, структури та функцій дисциплінарної юстиції дає змогу посилити інституційні гарантії правомірності притягнення до дисциплінарної відповідальності, сприяти розвитку принципів професійної етики та публічної доброчесності. Подальші дослідження у цій галузі мають бути спрямовані на нормативне закріплення концепту дисциплінарної юстиції, удосконалення процедур та механізмів її реалізації в межах публічного управління.

References

1. Andreeva, A., & Yolova, G. (2021). Liability in Labor Legislation: New Challenges Related to the Use of Artificial Intelligence. In *Responsible AI and Ethical Issues for Businesses and Governments* (pp. 214-232). IGI Global Scientific Publishing. <https://doi.org/10.4018/978-1-7998-4285-9.ch012>
2. Bigun, V. (2020). *Osnovy pravosuddia (terminolohiia, filosofii, praktyka)* [Fundamentals of justice: Terminology, philosophy, practice]. Kyiv: Interservis. <https://legalclinics.in.ua/wp-content/uploads/2020/02/Bigun-2020-Osnovy-pravosuddya.pdf> (in Ukrainian)
3. Chanysheva, H. I. (2022). *Trudove pravo Ukrainy* [Labor law of Ukraine]. Odesa: Feniks. <https://doi.org/10.32837/11300.22510> (in Ukrainian)
4. Khavroniuk, M. I. (2024). *Dystsyplinarna vidpovidalnist za koruptsiini ta poviazani z koruptsiieiu pravoporushennia: Zakonodavstvo, praktyka, propozyzii* [Disciplinary liability for corruption and corruption-related offenses: Legislation, practice, proposals]. Kyiv. <https://pravo.org.ua/books/distsiplinarna-vidpovidalnist-za-koruptsiini-ta-pov-yazani-z-koruptsiyevu-pravoporushennya-zakonodavstvo-praktika-propozitsiyi-2/> (in Ukrainian)
5. Kucher, V. O. (Ed.). (2017). *Trudove pravo Ukrainy* [Labor law of Ukraine]. Lviv: Lviv State University of Internal Affairs. (in Ukrainian)
6. Lavrenko, B. V. (2016). Do pytannia dystsyplinarnoi vidpovidalnosti derzhavnoho sluzhbovtsia [On the issue of disciplinary liability of a civil servant]. *Pravo ta innovatsii*, (3), 123–129. http://nbuv.gov.ua/UJRN/apir_2016_3_22 (in Ukrainian)
7. Pilypenko, P. D., Burak, V. Ya., Kozak, Z. Ya., et al. (Eds.). (2006). *Trudove pravo Ukrainy* [Labor law of Ukraine] (2nd ed., revised and updated). Kyiv: In Yure. (in Ukrainian)
8. Sereda, V. V. (2014). Dystsyplinarna vidpovidalnist: poniattia, pryntsypy ta vydiv [Disciplinary liability: Concept, principles, and types]. *Universytetski naukovi zapysky*, (1), 18–25. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2014_1_5 (in Ukrainian)
9. Sobakar, A. (2023). Dystsyplinarna vidpovidalnist yak riznovyd yurydychnoi vidpovidalnosti derzhavnykh sluzhbovtziv [Disciplinary liability as a type of legal liability of civil servants]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*, (3), 608–611. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-3/140> (in Ukrainian)
10. Zapara, S. (2013). *Zakhyst prava na pratsiu: Teoretychni zasady stanovlennia ta rozvytku* [Protection of the right to work: Theoretical foundations of formation and development]. Sumy: Sumy National Agrarian University Press. <https://repo.snau.edu.ua/handle/123456789/5221> (in Ukrainian)